

21 dhjetor

Dita e gjashtë e Nëntëditëshit na vë përpara një dileme: a jam burrë apo grua shprese nëse kërkoj prova, nëse përpiqem t'i verifikoj premtimet e Hyjit? Besoj se ishte e njëjta dilemë që përjetuan edhe Maria e Jozefi kur u nisën për të vizituar Zakarinë dhe Elizabetën. Po, është e vërtetë që konteksti i zakonshmërisë së lajmërimit ishte edhe një moment solemn, por fillimi i pjesës të sotme të Ungjillit na tregon se si, pasi engjëlli largohet, jeta kthehet “në të zakonshmen e vet”, ajo që ndodhi disa orë më përpara kërkonte domosdoshmërisht që të verifikohet.

Jo, nuk ka pasur dyshime në zemrën e Marisë, siç i ndodhi Zakarisë, por duhej të ngrihej shpejt dhe të shkonte, sepse fjalët e engjëllit që po merrnin formë në kraharorin e saj kishin prekur edhe kraharorin e Elizabetës... dhe ishte e nevojshme. Për ta parë me sytë e vet këtë veprë të mrekullueshme të Hyjit, sipas së cilës “*Beronja lindi fëmijë me shumicë, kurse ajo që pati shumë u shua*” (1Sam 2,5b).

Të qenit burra dhe gra shprese nuk na përjashton nga dëshira për ta parë me sytë tanë veprimin e Hyjit në jetën tonë; në të vërtetë, kjo është e domosdoshme për të vazhduar që të shpresojmë. Nga ana tjetër, Letra drejtuar Hebrenjve na ofron një mësim interesant për këtë temë kur thotë: “*Feja është një mënyrë pasjeje të sendeve që shpresohen, mjet të njihen sendet që nuk shihen*” (Heb 11,1). Si për të thënë se shpresa e krishterë bazohet në fe, domethënë në sigurinë se Hyji po punon; dhe nëse Hyji po punon, atëherë puna e Tij mund të jetë e dukshme dhe e verifikueshme.

Maria dhe Jozefi e verifikojnë veprën e Hyjit duke hyrë në shtëpinë e Zakarisë, por Elizabeta dhe Gjoni gjithashtu ngazëllehen në shpirt dhe e njohin praninë e Nënës së Zotit që mbart Shpëtimtarin e botës në kraharorin e saj.

Pra, të mos habitemi nëse, ndërkohë që shpresojmë, e stërvisim edhe shikimin tonë shpirtëror për të kuptuar veprimin e Hyjit në jetën tonë. Ta lëvdojmë me ngazëllimin e zemrës dhe të shpirtit duke thënë me psalmin e sotëm: “*Shpirti ynë shpreson në Zotin.. Zemra jonë në të e ka shpresën, shpresojmë në Emrin e tij të shenjtë*” (Ps 33,20).

Atij i qoftë lavdi dhe ndera në shekuj të shekujve. Amen.